

Toespraak bij de Vlinderrots op 21 maart 2016

door ds. Jan Eerbeek, oud-hoofdpredikant ministerie van Veiligheid en Justitie

Ze waren bij elkaar gekomen in een klein zaaltje ergens in Nederland. Nabestaanden van mensen die door een geweldsdelict om het leven zijn gebracht.

Foto's stonden op tafel, met veel kaarsen.

Iemand die naast me zat zei iets wat me diep trof: 'Ik kom hier, omdat ik hier mensen ontmoet die begrijpen wat ik doorgemaakt heb en nog steeds doormaak. Ik voel wonden die nooit meer overgaan. In de wereld om je heen is het vaak gauw weer vergeten. En de mensen gaan snel weer over tot de orde van de dag. En dan blijf je alleen met je gevoelens. Je kunt er geen kant mee uit.'

De vlinderrots hier is een plaats van gedenken van geliefden die u ontvallen zijn. Hun namen gaan met ons mee. En ze bepalen ons bij de noodzaak om ons iedere dag weer in te zetten tegen geweld dat slachtoffers maakt.

Twee jaar geleden mocht ik de zegen uitspreken over deze Vlinderrots. In de zegen komt tot uitdrukking dat er Iemand is boven ons uit die ons opvangt en draagt in wat ons overkomt.

Iemand die in wat wij meemaken aan verdriet en aan pijn, aanwezig blijft.

Zijn naam is 'Ik ben die Ik ben'. Dat betekent zoveel als 'Ik zal er zijn voor jou als je me nodig hebt.' En of je nu in die God gelooft of niet, die levensinstelling 'Ik zal er zijn voor jou' kunnen wij ook proberen tot onze levensinstelling te maken. En tot de inspiratie van ons handelen. Trouw zijn aan hen die dat nodig hebben. Er voor elkaar zijn in wat we meemaken. Er zijn voor nabestaanden; niet 'eventjes', maar blijvend.

Troostend. Bemoedigend. Steunend.

Zo is deze Vlinderrots er ook om ons erbij te bepalen nabestaanden recht te doen in aandacht en in voorzieningen.

Als predikant heb ik gewerkt met daders van misdrijven. Ik heb als door een vergrootglas de verwoestende werking van misdrijven gezien. Criminaliteit heeft alleen maar verliezers.

Ik zag mensen die vaak al van jongs af aan in een vicieuze cirkel terecht kwamen, waar ze zich op eigen kracht niet uit konden bevrijden.

En één van mijn doelen in het justitiepastoraat was om de criminaliteitsspiraal te doorbreken.

Want criminaliteit is schadelijk, in de eerste plaats voor de getroffen en, maar ook voor de samenleving en voor de daders zelf. Aan de hand van Jacques en Wanda ben ik ook in de wereld van de nabestaanden gekomen.

En ik heb ook daar diep gevoeld wat misdrijven aanrichten bij hen die erdoor getroffen worden.

En dat brengt mij op het laatste punt.

Dat deze Vlinderrots ons er ook toe kan aanzetten om in de samenleving met vergrootglazen te kijken waar kiemen van geweld in mensen ontstaan. En hoe we die kiemen van geweld zo vroeg mogelijk weg kunnen nemen, of in herstelprogramma's om kunnen buigen.

Het is vandaag de Dag tegen Racisme en Discriminatie. En breder nog tegen alle vormen van geweld. Want geweld gaat in tegen de bedoeling die we hebben als mens: elkaar ruimte van leven te geven.

Het gaat er ten diepste om in de ander een mens als jezelf te zien. Eerbied en respect te hebben voor de waardigheid van alle menselijk leven. En zo te bouwen aan een wereld waarin mensen elkaars medemensen zijn.